

vor Pligt og sade rigtig lykkeligt i det og havde gjort, hvad vi formaaede for at fremme de daarligst stillede Interesser.

Den højtærede Landbrugsministers Budget røber et godt Kendskab til Landbruget, men det er muligt, at den højtærede Landbrugsminister ikke har tænkt tilstrækkelig alvorligt over de daarligst stillede paa Landet, ikke har tænkt tilstrækkelig alvorligt over, hvad der burde gøres for disse daarligt stillede Landarbejdere, og jeg henleder derfor Opmærksomheden paa denne Side af vor Pligt, henleder Opmærksomheden paa, at der er mange Ting at rette og hjælpe paa lige overfor de besiddelsesløse, dem, der arbejde i Landbruget og intet eje og intet Tilskud faa paa de aarlige Finanslove. Navnlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa Fremme af det Forhold, der adskillige Gange har været omtalt her i Tinget, Kravet om Jord til Landarbejdere, om Fremhjælpning af Husmandslodder. Den nugældende Lov om Jord til Landarbejdere skal, saa vidt jeg ved, revideres i 1908—09. Jeg vil allerede paa det nuværende Tidspunkt bede ærede Medlemmer af dette Ting og Ministeriet om at have Opmærksomheden henvendt paa denne Sag, saa at vi, naar Loven kommer frem til Revision, kunne faa væsentlige Forbedringer i Loven, faa betydeligt større Lodder end dem paa 6 Tønder Land, som nu er det almindelige, og de billigste og bedst mulige Betingelser for Besidderne af Lodderne, saa at disse virkelig kunne blive til Lykke og Velsignelse for dem, der skulle modtage dem og arbejde paa dem. Det er desværre saa, at Loven om Jordlodder i Øjeblikket ingenlunde har tilfredsstillet Ønskerne ude i den Del af Befolkningen, som skulde have Fornøjelse af den. Jeg har hørt adskillige Klagemaal over Vanskelighederne ved at leve i disse saakaldte Statshuse, adskillige Klager over, hvor trangt og besværligt det er at kæmpe sig igennem selv med den Støtte, der er ydet fra Statskassen.

Jeg vil i Forbindelse med dette store Spørgsmaal ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa Vanskeligheden for Staten ved at erholde Jord og Nødvendigheden af at skaffe Staten Jord, for at den kan overlade Landarbejderne Jord, som nu henligger daarligt, i hvert Fald ikke altid godt behandlet. Jeg sigter her til det store Spørgsmaal om Lens og Stamhusers Inddragelse, der imødeses med stor Interesse i den arbejdende Landbefolkning, fordi det navnlig for besiddelsesløse Landarbejdere er ganske fornuftstridige

Forhold, der nu bestaa med disse Len og Stamhuse, hvor enkelte Personer høste et overvældende Udbytte, medens Tusinder af Landarbejdere rundt omkring disse Len og Stamhuse, som leve i slette Kaar, Nød og Elendighed, gerne vilde dyrke den Jord, der her henligger i en ikke altid lige god Drift. I den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, have vi Lejlighed til at bemærke os, hvorledes disse Forhold gøre sig gældende, til stadig at have for Øje, hvorledes om ikke Len og Stamhuse saa Besiddelser af lignende Art henligge. Jeg sigter herved til Vallø og Vemmetofte adelige Frøkenklostre, som ligge umiddelbart op til min Valgkreds, strække sig ind i den, og som høre til den Række af Jordegodser, som vi Socialdemokrater ønske at inddrage under Staten for at gøre Jorden mere frugtbringende for store Dele af den danske Befolkning. Vallø Stift ejer 2700 Tdr. Hartkorn og ompænder store Strækninger milevidt omkring og hindrer det private Erhverv i at udfolde sig. Det er vanskeligt, ja simpelthen umuligt at faa Jord til Bebyggelse og Eje i en stor Omkreds af disse Frøkenklostre, og det er naturligt, at man i de paagældende Egne ikke finder, at en saadan Tilstand bør opretholdes, for at omtrent 100 adelige Frøkener kunne leve i Velvære, dels paa Klosteret og dels omkring, hvor de faa Tilskud fra Stiftet. Man vil maaske indvende, at det ikke alene er dem, der leve af Stiftet, men ogsaa en Mængde Arbejdere, der have deres Udkomme, og en Mængde Husmænd, der have Huse i Fæste under Stiftet. Det er rigtigt, at det er Tilfældet, men desværre er Forholdet saaledes, at de Arbejdere og Husfæstere, der findes i Stiftet, leve under lige saa ugunstige Betingelser som andre, baade hvad Arbejds løn og Husfæsteforholdene angaar.

Jeg skal i Forbindelse hermed nævne en anden Sag, som angaar Landarbejderne, jeg sigter til Skovvæsenet. Spørgsmaalet om Skovarbejdernes Løn har paa tidligere Stadier været stærkt fremme i Debatten her i Tinget, og jeg vil benytte Lejligheden til, da jeg har Ordet, at henlede Opmærksomheden paa Skovarbejdernes ugunstige Livsvilkaar og Nødvendigheden af, at deres Løn bliver væsentlig forbedret i den kommende Tid. Jeg henstiller til Ministeren og Finansudvalget at søge at faa denne Sag fremmet paa bedst mulig Maade. Jeg anser det nemlig for nødvendigt ikke alene af Hensyn til Skovarbejderne, at deres Løn forhøjes, men